

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Danciu Ghenadie în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Neamțu Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 31.10.2018 până la 18.03.2021;

Instanța de apel de la 12.04.2021 până la 27.10.2021;

Instanța de recurs de la 09.02.2022 până la 13.04.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2021 inculpatul Neamțu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 (una sută cincizeci) ore.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Neamțu Andrei în beneficiul SA „Moldtelecom” prejudiciul material în sumă de 19 241,06 (nouăsprezece mii două sute patruzeci și unu, 06) lei, ce reprezintă valoarea cablului sustras și a cheltuielilor suportate întru restabilirea funcționalității liniei de comunicații electronice.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 06 octombrie 2016, aproximativ la ora 03:30, Neamțu Andre XXXXX urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane s-a deplasat pe segmentul liniei de telecomunicație, situate pe str. Grenoble nr. 331 din mun. Chișinău, unde conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor a sustras pe ascuns 100 metri de cablu de telecomunicație de tip TTP 100x2x0,4 ce aparținea SA

„Moldtelecom”, cu prețul de 71 lei pentru un metru, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în mărime de 19 241,06 lei.

Prin acțiunile sale intenționate cet. Neamțu Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *furtul-adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzare de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Neamțu Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale a invocat că instanța de judecată nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a lui la faza de urmărire penală, de faptul că Neamțu Andrei anterior s-a aflat în conflict cu legea penală și a comis infracțiuni similare, fiind condamnat de mai multe ori condamnat.

Astfel, procurorul a indicat că inculpatul Neamțu Andrei nu a conștientizat acțiunile sale infracționale, iar pedepsele aplicate în privința acestuia nu și-au atins scopul de reeducare și prevenirea de a săvârși noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, după cum urmează:

Lui Neamțu Andrei XXXXX recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal i se aplică pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2021 se mențin.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Neamțu Andrei încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - furtul, *adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin acces liber, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Neamțu Andrei, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile

infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte, de către părțile la proces.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței este contestată cu apel de către acuzatorul de stat în partea individualizării pedepsei penale, solicitându-se în acest sens, admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Neamțu Andrei recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, să îi fie stabilită pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Având în vedere limitele declarării apelului, verificând legalitatea și temeinicia soluției instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Neamțu Andrei, instanța de apel a conchis că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea reglementată la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, pentru care legea penală prevede sancțiunea sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Inculpatul Neamțu Andrei vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată (art. 364¹ Cod de procedură penală), sincer s-a căit de cele comise.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, instanța de fond a reținut cu titlu de circumstanță atenuantă - căința sinceră. În conformitate cu art. 77 Cod penal, instanța de fond a reținut cu titlu de circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

În contextul circumstanțelor menționate supra, instanța de apel analizând soluția instanței de fond referitor la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Neamțu Andrei a stabilit că prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului, care nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod penal și care nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a reținut că sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Instanța de apel apreciind circumstanțele din prezenta cauză penală ce caracterizează caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, modalitatea de comitere a faptei și personalitatea inculpatului a ajuns la concluzia că la caz pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este insuficientă și inechitabilă, or, prima instanță a ținut cont doar de aspectele ce caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului și a omis să aprecieze și alte aspecte, care la fel, prezintă importanță sub aspectul stabilirii pedepsei penale.

În sensul dat, instanța de apel a indicat pe lângă circumstanțele reținute de către instanța de fond și anume prezența circumstanțelor atenuante, personalitatea inculpatului, instanța de fond nu a supus aprecierii aceluși fapt că, inculpatul Neamțu Andrei anterior a fost atras la răspundere penală și anume prin sentința Judecătorei Fălăști din 19.02.2013 Neamțu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 8 luni închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat cu stabilirea perioadei de probațiune de 1 an.

Prin sentința Judecătorei Nisporeni din 06.06.2014 Neamțu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 2 ani și 8 luni închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat cu stabilirea perioadei de probațiune de 3 ani.

Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 26.12.2017 Neamțu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (1) și art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 1 an și 8 luni închisoare.

Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03.07.2019 Neamțu Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită, s-a inclus parțial durata pedepsei executate prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 26.12.2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 06.11.2019, procesul penal în privința lui Neamțu Andrei în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu intervenirea actului de

amnistie, în baza Legii nr. 210 „privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 ani de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

Astfel, instanța de apel a conchis că, inculpatul Neamțu Andrei nu a conștientizat acțiunile sale infracționale, iar pedepsele aplicate în privința acestuia nu și-au atins scopul de reeducare și prevenirea de a săvârși noi infracțiuni.

În contextul raționamentelor expuse supra, instanța de apel reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod penal și ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - care se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, de persoana inculpatului - care a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, sincer s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea - a fost reținută circumstanța atenuantă - căința sinceră și circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață ale acestuia - inculpatul anterior a fost judecat, s-a eschivat de a se prezenta în instanța de apel, va dispune aplicarea inculpatului Neamțu Andrei recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Sub aspectul modalității de executare a pedepsei, instanța de apel ținând cont de comportamentul inculpatului Neamțu Andrei în societate, de tendința acestuia de a se corecta și de a se reintegra în societate, nu este una fermă, a menționat că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin dispunerea executării reale a pedepsei sub formă de închisoare, or, la caz, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va fi o măsură eficientă de a asigura corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a dispus executarea pedepsei penale sub formă de închisoare stabilită inculpatului Neamțu Andrei în penitenciar de tip semiînchis, această măsură de pedeapsă fiind echitabilă și necesară în vederea restabilirii echității sociale, corectării și resocializării inculpatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Danciu Ghenadie în numele inculpatului care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței pronunțată de către prima instanță.

În motivarea cererii de recurs ordinar, avocatul susține dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului, pe care o consideră prea aspră în coraport cu persoana inculpatului și faptele comise.

De asemenea, avocatul susține că instanța de apel urma să ia în calcul că inculpatul nu a mai comis nicio infracțiune din 2016, iar în 2019 a fost amnistiat pentru cele comise din 2016, ceea ce denotă că ultimul s-a corectat, iar stabilirea unei pedepse privative de libertate este una neechitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent. Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală fără a indica erorile ce fac prezența acestui temei în cazul respectiv, astfel Colegiul penal califică această alegații drept declarativă și neîntemeiată.

Cu referire la temeiul de declarare a recursului pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor

legale, Colegiul penal constată că avocatul în esență critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, și anume, sub aspectul excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, și stabilirea unei pedepse privative de libertate menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a casat sentința emisă de prima instanță și a pronunțat o nouă hotărâre în partea stabilirii pedepsei penale prin care a exclus prevederile art. 90 Cod penal și i-a aplicat o pedeapsă privativă de libertate sub formă de 2 ani închisoare, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs ordinar respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită inculpatului Neamțu Andrei este prea aspră și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina în instanța de apel, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

De asemenea, trebuie de reținut că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, în privința căruia au fost aplicate pedepse neprivative de libertate fiindu-i condiționat suspendată executarea pedepsei penale pe o perioadă de probațiune, le fel beneficiind și de instituția amnistiei (*a se vedea pct. 4.1. din prezenta decizie și/sau sentința Judecătorei Fălăști din 19.02.2013, sentința Judecătorei Nisporeni din 06.06.2014, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 26.12.2017, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03.07.2019*).

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului excluderii prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă privativă de libertate, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea inculpatului Neamțu Andrei și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Neamțu Andrei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **09 iunie 2022**.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan